

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające⁽¹⁾**Sprawa COMP/37.956 – Słupy wzmacniające (Ponowne przyjęcie)**

(2011/C 98/05)

Sprawa dotyczy domniemanego kartelu pomiędzy ośmioma włoskimi dostawcami betonowych słupów wzmacniających oraz pomiędzy tymi dostawcami a jednym z ich stowarzyszeń.

Projekt decyzji pozwala na sformułowanie następujących uwag:

Pierwsza decyzja i wyrok Sądu Pierwszej Instancji

Domniemane naruszenie było już przedmiotem decyzji Komisji z dnia 17 grudnia 2002 r. w związku z postępowaniem na mocy art. 65 EWWiS (zwana dalej „pierwszą decyzją”) ⁽²⁾.

Ówczesny urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające udzielił informacji na temat procedury, która doprowadziła do przyjęcia pierwszej decyzji, w sprawozdaniu z dnia 9 grudnia 2002 r. ⁽³⁾.

Po odwołaniu się przez niektórych adresatów decyzji Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich uchylił pierwszą decyzję w 2007 r. ⁽⁴⁾. Sąd orzekł, że ponieważ Traktat o EWWiS wygasł przed przyjęciem decyzji, Komisja nie mogła wykorzystać jako podstawy prawnej art. 65 ust. 4 i 5 EWWiS w celu stwierdzenia, że doszło do naruszenia art. 65 ust. 1 EWWiS i nałożenia grzywien. Sąd uchylił decyzję wyłącznie na tej podstawie, natomiast inne części decyzji nie zostały przeanalizowane.

Procedura ponownego przyjęcia decyzji

Komisja przystąpiła następnie do ponownego przyjęcia pierwszej decyzji bez zmiany jej treści. W piśmie wysłanym w dniu 30 czerwca 2008 r. („pismo”) do adresatów pierwszej decyzji poinformowała ich o zamiarze ponownego przyjęcia decyzji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń z dnia 26 marca 2002 r., jak również uzupełniającego zgłoszenia zastrzeżeń z dnia 13 sierpnia 2002 r.

Mimo że prawie wszyscy adresaci decyzji złożyli w odpowiedzi skargi w związku z zamiarem ponownego przyjęcia przez Komisję pierwszej decyzji bez wydania nowego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń oraz wypełnienia pozostałych wymogów proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniach (WE) nr 1/2003 i (WE) nr 773/2004, Komisja nie wydała kolejnego zgłoszenia zastrzeżeń ani nie zapewniła stronom dodatkowej możliwości złożenia ustnych wyjaśnień.

Prawo stron do obrony zostało zapewnione przed przyjęciem pierwszej decyzji. Po przesłaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń i uzupełniającego zgłoszenia zastrzeżeń, jak również podczas złożenia ustnych wyjaśnień strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag w kwestii zastrzeżeń zgłoszonych przez Komisję, które następnie posłużyły za podstawę oceny na potrzeby przyjęcia pierwszej decyzji. Jeżeli zaś chodzi o podstawę prawną ponownego przyjęcia tej decyzji, strony miały już możliwość przedstawienia swoich uwag na ten temat, ponieważ uzupełniające zgłoszenie zastrzeżeń zawierało informację, że prawo proceduralne WE (obowiązujące wówczas rozporządzenie nr 17) będzie stanowić podstawę prawną przyjęcia pierwszej decyzji. Ponadto, strony miały możliwość ponownego zgłoszenia swoich uwag na ten temat po otrzymaniu pisma Komisji z dnia 30 czerwca 2008 r.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji – Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21.

⁽²⁾ COMP/37.956 – Słupy wzmacniające.

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 25 października 2007 r. w sprawach połączonych: T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 i T-98/03, SP i inni przeciwko Komisji („wyrok”).

Należy również zauważyć, że prawo do obrony ograniczone jest do kwestii dotyczących prawdziwości i znaczenia dla sprawy domniemyanych faktów i zagadnień, jak również dokumentów wykorzystanych przez Komisję na poparcie tezy, że doszło do naruszenia prawa konkurencji. W sytuacji, gdy decyzja jest przyjmowana ponownie i jest we wszystkich istotnych aspektach identyczna z pierwszą decyzją, prawo do złożenia wyjaśnień jest zachowane, o ile ponownie przyjęta decyzja nie zawiera żadnych nowych zastrzeżeń w porównaniu z pierwszą decyzją. Takie kwestie jak upływ czasu, okresy ograniczeń, ogólny czas trwania postępowania administracyjnego i zmiany w orzecznictwie, które nastąpiły po przyjęciu uchylonej decyzji, nie zmieniają istoty zastrzeżeń i nie mają związku z jakimikolwiek nowymi zastrzeżeniami, ponieważ nie dotyczą zachowania przedsiębiorstw innego niż to, w stosunku do którego przedsiębiorstwa złożyły już wyjaśnienia ⁽¹⁾.

Projekt decyzji

Moim zdaniem, przedłożony Komisji projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające nie otrzymał żadnych dodatkowych zapytań ani zgłoszeń. W związku z powyższym i uwzględniając uwagi przedstawione powyżej, stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela dnia 22 września 2009 r.

Michael ALBERS

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 15 października 2002 r. w sprawach połączonych: C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 do C-252/99 P i C-254/99 P *Limburgse Vinyl Maatschappij i inni* (PVC II) [1999] REC I-8375, pkt 90-103.